

אור השבת

שאלות ותשובות שנמסרו ע"י הגאון רבי שמעון ללוש שליט"א
מתוך תכנית "אור השבת", שע"י המרכז למורשת מרן

להשאר שאלות בכתב לעלונים הבאים: koltvuna@gmail.com | פקס: 079-52-44-800

השיעור נכתב ונערך ע"י החפצים
בעילום שמו, ומה' ישאו ברכה

• גליון 101 | ג' שבט תשפ"ה •

03-313-7547

הנושאים בעלון:

האם נשים חייבות להתפלל תפילת מוסף? ~ כשהאורחת מוסיפה שמן יותר מבעלת הבית האם תברך על הדלקת נר שבת? ~ מי שעשה תעודת בגרות בתנ"ך, האם רשאי לפנות עם זה ללימודים גבוהים? | מדור פוסק הדור ~ הדרכה בענין דרך הלימוד

~ א ~

האם נשים חייבות להתפלל תפילת מוסף?

שאלה: מרן זצ"ל בחזו"ע שבת ח"ב (עמוד רד) כותב בגוף ההלכה, שנשים רשאיות להתפלל תפילת מוסף. אבל בהערה (עמוד רז) כתב, מסקנא לדינא, שאף הנשים תתפללנה תפילת מוסף. ומשמע, שיש יותר חיוב לעשות כך. וגם בעמוד רח כתב: נראה עיקר כסברת האחרונים שפסקו שנשים חייבות בתפילת המוספין, ולכן הנשים אשר נשא ליבן אותן חכמה, צריכות להתפלל תפילת המוספין, ומסיים והכי נקטינן, ע"כ. ולכאורה צריך לומר, שמרן זצ"ל סובר שבאמת מעיקר הדין מספיק שנשים תתפללנה תפילה אחת ביום, ומצד חומרא טוב שתתפללנה גם תפילת מוסף. אשמח לשמוע דעת הרב בזה?

תשובה: שאלת חכם חצי תשובה. אכן כך נראה באמת בדרך אחת לבאר לשונו של מרן זצ"ל בהלכה למעלה, שמה שכתב שנשים רשאיות, אין הכוונה מצד שהן לא מחויבות, אלא שאין הבדל בין החיוב שלהן לחיוב של הגברים לענין תפילת מוסף, וכמו שמבואר בהרחבה בהערה, ורק שא"א להגיד שהן מחויבות ממש, בגלל שנשים מחויבות רק בתפילה אחת.

דהיינו כשם שהשייכות של האשה לתפילת שחרית היא שווה לאיש לכל דבר, בגלל שתפילה רחמי ניהו, כך גם תפילת המוספין אותו דבר. ורק שסוף סוף יש לאשה פטור צדדי של מצוות עשה

שהזמן גרמן, לכן היא פטורה מתפילת מוסף שתלויה בזמן מסוים. לאור זאת נראה ברור שבהערה למטה מרן מדבר מצד רמת השייכות של האשה לתפילת מוסף, ואילו בהלכה למעלה מרן מתייחס למעשה, ובזה כותב שהנשים רשאיות, ולא כתב מחויבות, כי כפי שנתבאר הנשים אכן לא חייבות במוסף. (וגם מרן זצ"ל מתכוין בדבריו בהלכה למעלה בעיקר להכריע דלא כמו שכתב ביביע אומר, שנשים לא יכולות להתפלל מוסף, וכאן בא לכתוב שאכן רשאיות להתפלל, אבל לא בא לומר אם חייבות או לא חייבות).

ואפשר לבאר בדרך נוספת לענ"ד, (וצריך עוד לעיין עד כמה אפשר להכריח זאת), שבעצם מרן זצ"ל עשה כמו פשרה. כלומר, ביביע אומר סבר כמו החולקים על הצ"ח, שאשה כלל אינה יכולה להתפלל מוסף, ואח"כ כתב בחזו"ע לאחר שהעלה צדדים לכאן ולכאן, שחוזר בו מדעה זו, ולדעתו (האישית) מסיק "שצריכות" להתפלל. אבל לענין הוראה למעשה כתב בהלכה למעלה שרק רשאיות להתפלל מוסף, והיינו שעשה בזה פשרה, דמחד אין לומר שאסורות בתפילת המוסף, ומאידך גם אינן חייבות, שהרי יש חולקים, אלא למעשה "יכולות" להתפלל אם רוצות.

למסקנא: נראה בדעת מרן זצ"ל שאף שהנשים רשאיות להתפלל תפילת מוסף, מ"מ אינן מחויבות בדבר. אם משום שאינן מחויבות אלא בתפילה אחת, ואם משום שבלאו הכי יש מחלוקת אם בכלל מותרות להתפלל מוסף, ולכן אף שההכרעה שרשאיות להתפלל, אבל אי אפשר לחייב אותן בזמן שיש אומרים שאינן רשאיות כלל.

לחסויות / פרסומים - ניתן לפנות למספר: 03-313-7547 ~ שלושה 4

מעוניינים לקבל את העלון במייל מידי שבוע?

שלחו את המיילים "עלון אור השבת" לכתובת:

koltvuna@gmail.com

בהכוננת האישית של מרן הראשון רבינו יצחק יוסף שליט"א

כשהאורחת מוסיפה שמן יותר מבעלת הבית האם תברך על הדלקת נר שבת?

שאלה: ידוע שאנחנו הספרדים לא מברכים בהדלקת נרות על תוספת אורה וכפי שפסק מרן השו"ע. ויש שמביאים בשם שו"ת רבי עקיבא יוסף שכתב לחדש שאפשר יהיה לברך על תוספת אורה באופן שהנר השני יכבה חצי שעה לאחר הנר הראשון (ע"י הוספת שמן בנר). ורציתי לברר מהי הסיבה המדויקת להימנע מפתרון זה, מדוע עדיין אנו חוששים לתוספת אורה. חשוב לי ההסבר של כבוד הרב?

תשובה: ביארנו בעבר בתוכנית (נדפס בגיליון 51 אות א) שבשביל לדעת אם שייך לעשות תוספת אורה, אפילו לשיטת הרמ"א, צריך קודם כל לראות כמה חיובים יש באותו הבית. זאת אומרת, המחלוקת של מרן והרמ"א האם מברכים על תוספת אורה, היא דווקא באופן שיש כמה משפחות, ובאופן שיוצרים כמה חיובים, דהיינו שהם חלוקים בעיסתם, אבל אם יש כמה משפחות אבל בכל זאת יש רק חיוב אחד, דהיינו שכולם סמוכים על שלחן אחד, גם לפי הרמ"א א"א לברך על תוספת אורה, כי כולם כרגע כמשפחה אחת, ועל כולם יש רק חיוב אחד, וברגע שאחד קיים את החיוב הזה, ממילא כולם יוצאים ידי חובה.

וכל הנידון של תוספת אורה, שהמהרי"ל הביא את המהר"ח אור זרוע, שם מדבר על כמה בעלי בתים שגרים בדירה אחת, מה שנקרא 'דירת שותפים', במהלך השבוע בכל ערב הם חוזרים הביתה ומתארגנים ואוכלים ארוחת ערב והולכים לישון, הם בודאי חלוקים בעיסתם. ואומר המהר"ח אור זרוע, שכל אחד נמצא בפניו שלו ומדליק את הנר שלו. זה אוכל בזווית דרומית מערבית של הסלון, וזה בדרומית מזרחית, וזה בצפונית מערבית, וזה בצפונית מזרחית. ואחרי שכבר שניים או שלושה הדליקו את הנר בפניה שלהם ואכלו, אז השלישי או הרביעי שבא ומדליק רואה שמהזווית האחרות יש כבר אור בזווית שלו, גם מבלי שידליק, וכאן מתעוררת השאלה לגבי ליל שבת, האם יברך על הנר שמדליק במצב כזה, שהרי כבר יש כאן שלום בבית, הפינה שלו מוארת מהנרות שבשלושת פינות הבית, וגם כבר לא אוכל בחושך, אז יש בזה גם עונג שבת.

וע"ז כותב המהרי"ל ליישב מנהגם, דכיון שהזוויות עדיין עמומות בפניה שלו, כי סוף סוף זה לא אור כזה ברור כמו שמדליקים נר ממש באותה פינה, נכון שמגיע איזה אור מהאחרים, אבל זה אור עמום ולא נוח, ובודאי כשידליק גם בעצמו במקום שלו כל המקומות העמומים בפניה שלו יאירו כמו שצריך, ובודאי יש בזה

תוספת משמעותית של אורה והנאה ושמחה ועונג שבת, ויש גם תוספת של שלום בבית, שיותר קל להשים לב לדברים שיש ברצפה שלא יתקל בהם, לכן אפשר לברך ע"ז, והרמ"א כתב שכן המנהג שלהם, שמברכים על תוספת אורה כזו. אבל כל זה זה בגלל שלכל אחד יש את החיוב שלו, ורק הנידון האם יכול לקיים את החיוב שלו כשיש כבר אור, ועל זה ביאר שכיון שיש תוספת בעונג שבת ובשלום שבבית, ע"י תוספת האור שמתחזק בזווית, יש במה לקיים את החיוב העצמי של הבעל הבית השלישי או הרביעי.

אבל באופן שמתארחים משפחה אחת אצל משפחה אחרת, הרי באותה שבת הם סמוכים על שולחנם בכל העניינים, הן לענין המגורים הן לענין האכילה, ויושבים אצלם בסלון ואוכלים איתם על אותו שולחן, ויש את אותו אור שיש בלאו הכי בכל השבוע גם בלי אורחים, ואין שום ענין וגם לא חיוב להדליק אור נוסף, אז לא שייך לומר שאפשר יהיה לברך על תוספת אורה באופן שהנר השני ידלוק בשיעור זמן יותר מהנר הראשון, כי ברגע שבעלת הבית הדליקה, אז החיוב של הדלקת נרות באותו בית כבר פקע, כיון שיש בבית הזה אך ורק חיוב אחד, שהרי בשבת זו שהם סמוכים על שלחן אחד לכל ענייני המגורים שלהם, הם כמו משפחה אחת.

אלא שבכ"ז כתב מרן זצ"ל ביחודה דעת, שאם יחדו למשפחה שמתארחת חדר לענייני מגוריהם, אז אינם נחשבים לגמרי שהם סמוכים על שלחן אחד, אלא נחשבים חלוקים בעיסתם, אפילו שבסעודה אוכלים יחד, אבל סו"ס הרי הם משפחה בפ"ע, ונחשבים חלוקים בעיסתם בדרך כלל, וגם כעת לענין המגורים יש להם מקום בפ"ע, לכן נשאר עליהם גם החיוב שלהם בפ"ע, ואז אם רוצים יכולים להדליק בעצמם מלבד מה שבעלת הבית מדליקה, כי סוף סוף יש כאן שני חיובים. אבל גם אז צריכים להדליק דוקא בחדרים אחרים, לא בחדר שהדליקה בעלת הבית¹.

אבל כל עוד לא ייחדו להם חדר משלהם, כיון שבאותה שבת הם סמוכים על שלחנם לכל דבר, לכן האורחים נטפלים למארחים ונחשבים כמשפחה אחת, ויש על ב' המשפחות כאחד רק חיוב אחד, ולכן לא יועיל שיתנו יותר שמן בנר שלהם שידלק יותר זמן, כי אחרי שבעלת הבית הדליקה לא נשאר עוד חיוב.

ואבאר יותר כדי שלא תהיה על הדברים הנ"ל קושיה, כי מרן שליט"א סיפר שכשהיו מתארחים אצל מרן זצ"ל היו מייחדים להם חדר, ומרן זצ"ל אמר להם להדליק במטבח, ולכאורה אם מייחדים להם חדר שינה, איך בגלל זה יכולים להדליק במטבח?

ונראה שכאשר יחדו להם חדר, אז בעצם יש לאורחים את החדר שיחדו להם ובנוסף גם את הסלון והמטבח והשירותים שבאלו יש להם שימוש משותף עם המארחים, וכן לבעלי הבית יש את החדר

¹ א"א שבערב שבת כל אחד יבוא וידליק נר אחד מהמנורה הזו ויברך עליו, כי כל ההדלקה הזאת זו הדלקה אחת.

ורואים מכאן שברגע שהדליקו את האור המרכזי שרגילים להדליק בשביל להאיר את אותו חדר או סלון, אז לא שייך להדליק עוד נרות באותו חדר בשביל נר שבת, אפילו לפי מהרי"ל והרמ"א. לכן גם משפחה שמתארחת בזמנינו, אפילו להרמ"א אין להם מה להוסיף על האור שבעלת הבית הדליקה בסלון, כיון שגם כשאין אורחים מדליקים את כל האור כדי שכל הבית יהיה מואר כראוי, ואין שום צורך בעוד תוספת אור בשביל תוספת אנשים.

¹ כי מרן החיד"א (סימן רסג) מסביר, שאפילו בכמה בעלי בתים, שכל אחד יש עליו חיוב בפני עצמו להדליק, ולפי הרמ"א מברכים על תוספת אורה, נראה פשוט שזה דווקא כשבמשך השבוע כל אחד רגיל להדליק את האור שלו בפניה שלו, ולכן כאשר האחרון מדליק את האור שלו יש באמת תוספת אורה שנדרשת בשביל עוד אדם שרוצה ליהנות בפניה נוספת, אבל אם יש שלחן מרכזי ומנורה אחת מרכזית עם שלושה ארבעה נרות שמדליקים אותה הבעלי בתים השותפים בכל ערב, ואפילו כשרק אחד בא ואוכל הוא צריך להדליק את כל המנורה המרכזית הזאת בשביל להאיר את השלחן כראוי, אז גם לפי מהרי"ל והרמ"א

מי שעשה תעודת בגרות בתנ"ך, האם רשאי לפנות עם זה ללימודים גבוהים?

שאלה: אדם שסיים בגרות חילונית בתנ"ך, אשר ידוע שהיא מבוססת על כפירה. לאחר סיום הלימודים וקבלת תעודת הבגרות, הוא חזר בתשובה ומעוניין לגשת ללימודים גבוהים על סמך אותה תעודה. הוא מסתפק האם הפרנסה שתבוא בעקבות הלימודים הללו שנשענים על אותה תעודה, תיחשב לו כפרנסה שמבוססת מכפירה?

תשובה: עצם העובדה שקיבל תעודת בגרות על סמך מבחנים שעשה, כשחלק מתוכן השאלות מחייב אותו להשיב על דברי כפירה, ודאי שאת המבחן עצמו היה אסור לעשות, כי את הלימודים האלו היה אסור ללמוד, אבל באותה העת הוא היה בגדר 'תינוק שנשבה', ואם היה בא לפנינו כעת ושואל אם מותר לו לעשות מבחנים אלו לאחר שלמד היטב את החומר, היינו מורים לו שאסור לו להיבחן ולהשיב לשאלות שיש בהם דברי כפירה בשביל לקבל תעודת בגרות³.

מאידך, לאחר שבמצב הנוכחי כבר נבחן, וכעת הוא מעוניין להמשיך ללימודים גבוהים המבוססים על אותה תעודת בגרות, כל עוד שאין כל קשר בין החומר והתוכן שעליו נבחן, לבין אותם לימודים גבוהים שאותם מעונין ללמוד, נראה כי אין בכך חשש. ייתכן שמהשם יצא הדבר, ושבורא עולם כיוון את מסלול חייו כך שיוכל להתקדם ולהתפרנס בתחום מסויים מאותם לימודים גבוהים. בנוסף, ייתכן שגם יוכל לקדש שם שמיים במקומות שבהם אין לרוב האנשים החרדים לדבר ה' גישה לפעול פעולות במקומות אלו לטובתם הרוחנית של הציבור החילוני.

עם זאת, חשוב לציין שהאפשרות לפעול במקומות כאלה אינה מתאימה לכל אחד. ישנם אנשים שניגשים לכך מתוך כוונה לקדש שם שמיים ולקרב את הרבים, אך עלולים חלילה להינזק בעצמם מבחינה רוחנית. לכן, יש להיוועץ ברב המכיר את האדם ואת נסיבותיו, שיוכל להדריך אותו האם נכון עבורו לפעול במקומות כאלה. מדובר בנושאים רגישים המשתנים מאדם לאדם, ולכן אין כאן הנחיה גורפת. במידה ורב מורה שהדבר אפשרי ומתאים, ושאותם לימודים עשויים לסייע בעבודת השם במקרה שעליו נשאל, הרי שזהו מהלך מבורך. בפועל, יצא לי לשמוע על אנשים שפועלים כך ומצליחים לקדש שם שמיים בדרכים משמעותיות.

למסקנה: לכן, במקרה כזה, ניתן בהחלט לשקול לפנות ללימודים גבוהים על סמך אותה תעודת בגרות, בהתייעצות עם רב תלמיד חכם שמכיר את שואל, אם אכן הלימודים והמקצוע שם לא יזיקו אותו בעבודת ה'.

שהם ישנים בו, וגם את הסלון והמטבח והשירותים שאלו בשימוש משותף עם האורחים, דהיינו חלק מהבית עומד לשימוש לכולם. ללא יוצא מן הכלל, וחלק מהבית (החדרים) כל אחד והחדר שלו. אז היות וישנם חדרים שהם מיוחדים לכל משפחה בפני עצמה, א"כ הם יוצרים שני חיובים בבית זה, ממילא יכולים להדליק גם בחדרים המשותפים, כל אחד בחדר אחר משותף, אחד בסלון ואחד במטבח וכו', כיון שישנם שני מחייבים שונים שמחייבים הדלקת נרות שבת בבית הזה, (העיקר שלא ידליקו שניהם באותו חדר, שאז למרות שהשני מחוייב אבל הוא רק מוסיף על האור שכבר הדליקו לכבוד שבת).

משא"כ כאשר לא יחדו חדר, אז לבעלי הבית יש החדר המיוחד להם ושאר הבית משותף לכולם כולל האורחים, וכיון שכך אין לאורחים מחייב משלהם כי אין להם חדר משלהם, ממילא הם נמצאים בתוך בית שכבר נפטור מחיוב הדלקת נרות, כיון שבית זה שייך לבעלי הדירה, ומכיון שקיים כאן רק גורם אחד של חיוב הדלקה, שוב לא ניתן לברך שתי ברכות על חיוב אחד. ומטעם זה גם לא יועיל הפתרון להוסיף בנר השני שיעור זמן שידלק עוד חצי שעה, כיון שכאמור אין כאן שני חיובים, זה כמו שבעלת הבית תברך ותדליק נר אחד והבת שלה תברך ותדליק את הנר השני עם יותר שמן, שבודאי זה לא יועיל, כי הכל זה רק חיוב אחד.

ומה שרצו להביא מקור משו"ת רבי עקיבא יוסף ח"ב (סימן קצט) לחידוש זה, אדרבה מדבריו זה ראייה לסתור, כי שם מבואר להדיא שהוא באופן שישנם כמה משפחות שיוצרות כמה חיובים מצד עצמם, והבעיה היא רק שיש תוספת אורה, ובזה כתב שיוסיפו עוד שמן כדי שיוכלו לברך. אבל במקרה שלנו, אדרבה יש ראייה משו"ת רבי עקיבא יוסף עצמו בהמשך (סימן רו) שדן מה יעשה כאשר הוא הדליק במקום הקבוע של אשתו והיא הדליקה אח"כ על השולחן, האם יכול לברך לפי מנהגם שמברכים אחר ההדלקה. והעלה, שאינו יכול לברך אלא יסמוך על הברכה של אשתו. אבל לא הביא את הפתרון שיוסיף עוד שמן ובכך יוכל לברך, אלא בע"כ כפי שנתבאר שכאשר קיים רק חיוב אחד, א"א לברך יותר מברכה אחת².

למסקנה: אם לא ייחדו חדר ללינה במיוחד עבור האורחים, אין באותו בית אלא חיוב אחד של הדלקה, ולכן לא תועיל שום עצה שהאורחים ידליקו בברכה. ורק אם מייחדים חדר ללינה במיוחד עבור האורחים, ע"ז קיימים שני חיובים באותו בית, ורשאים האורחים להדליק בכל אחד מהמקומות בבית, ובלבד שלא ידליקו באותו חדר שהדליקה בעלת הבית. (ואף שבאופן שיש שני חיובים מן הדין היה להתיר ע"י תוספת שמן אף באותו חדר שהדליקה בעה"ב, מ"מ אין ראוי שמא יכשלו לעשות כן אף באופן שלא ייחדו חדר).

² גם באופן שמייחדים חדר שנתבאר שניתן לברך ע"י תוספת שמן, כדאי להימנע מדבר זה, כדי שלא יבואו לטעות במצבים שלא מייחדים חדר, וזה עלול להביא למכשול, כי אלו חילוקים דקים (אם מייחדים חדר לאורחים או לא) וקשה

³ אף שצריך לעיין בזה יותר, מ"מ סביר מאד להניח שאסור לו להיבחן.

פוסק הדור | מכתבי הלכה ממזן הראש"ל שליט"א

בעניין דרך הלימוד

בס"ד, כ"ט ניסן תשפ"ד, 2-1428/פ"ד

לכבוד הבחור החשוב והיקר, כש"ת ה"ה שלמה חיים טנג'י נ"י, שלום רב,

באשר שאל בענין שיטת הלימוד ולימוד ההלכה, אחר שרוב היום עוסק בלימוד גפ"ת, וממשיך את הלימוד הישיבתי.

הנה בחור בשיבה קטנה, העצה היעוצה שבתחלה יקנה את דרכי ההבנה והעיון לדעת איך ללמוד דף גמ' בהבנה ובעיון נכון, ואיך מעיינים בתוס', ומידי פעם ללמוד מהרש"א, מהר"ץ חיות ומהר"ם ש"ף, וכאשר לומדים בשיבה מסכת מסיימת, יש ללמוד את כולה בהבנה, ולא להתפשט למסכתות אחרות, כי אין טעם ללמוד בלי הבנה נכונה, ואף בבין הסדרים הנכון ללמוד אותה מסכת, וילמד את אותם פרקים שלא לומדים בסדרים. ובד"כ יש ללמוד עם חברותא, ולנסות להבין טוב, גפ"ת וראשונים על המסכת. ובסדר א' יש להשקיע הרבה

סניפי בית ההוראה של ביהמ"ד "תורת מרן" במרכזיה אחת (לפי שלוחות):

~ 03-313-7547 ~

- לשאלות לרב ללוש (בשעות שנקבעו) ~ 77
- לשאלות בטהרה סניף ב"ב ~ 112
- לשאלות בטהרה סניף ראש העין ~ 113
- לשאלות בטהרה סניף חריש ~ 114
- לשאלות בטהרה סניף קרית אונו ~ 115
- לשאלות בכלל הנושאים ~ 12
- למזכירות בית ההוראה ~ 10

בלימוד העיון, ואחר לימוד הגפ"ת במתינות והבנה, תעיין בדברי הראש"ש והרי"ף והר"ן, תראה ריטב"א ורשב"א והמאירי, רמב"ם נכמציין בעין משפט בגמ' ונושאי כליו, ותקדיש זמן לעיון. סדר העיון בבוקר הוא חשוב מאד ויועיל לכל החיים. ואל תזניח את לימוד המהרש"א והפני יהושע הרש"ש ומהר"ץ חיות.

אך צריך לקבוע זמן קצר ביום ללמוד לבד, כדי להתרגל ללמוד גם לבד. בעיקר אחר סדר ג' ללמוד לבד ב"י תפלה וכדו'. ולא עליך המלאכה לגמור לסיים את כל הש"ס כעת, אלא רק אחר שתלמד דרכי העיון ותדע ללמוד דף גמרא לבד בהבנה, ולא בפירוש המלים גרידא, או אז תשאף לסיים הש"ס.

ובשיבה גדולה יש ללמוד בין הסדרים עוד מסכת אחת. בהבנה, עם רוב התוס', ובסדר ב' תלמד גפ"ת בהבנה, בלא לחפש אחר מפרשים, העיקר בהבנה עם תוס', ותתקדם ככל האפשר, בהספק. לסיים מסכתות, מסכת אחר מסכת, בחשק ושאפה. אבל בהבנה טובה. וכן תעשה בסדר ג'. וראיתי לכמה בני ישיבות שסיימו ש"ס בגיל צעיר, והורגלו בזה ללמוד בשטחיות בלא הבנה, לכן צריך קודם כל ללמוד בהבנה, ששכלו יהיה רכיל בספרות ישראל, ורק אחר שמבין היטב, ישאף לסיים את הש"ס לאט לאט. ונכון מאד לסכם את הדברים שלומד בכתב ולא בעל פה בלבד, מפני שבכתיבה יש חשיבות מרובה להבנת הדברים כדבעי, וחשיבות לזכרון ולשינון. והרגל נכון לכתוב.

בחור בשיבה גדולה צריך להקדיש את ימי שיש וליל שבת, ומוצ"ש, ללימוד הלכה בחברותא בלימוד הב"י על הסדר מסימן א', ואחר שתסיים הב"י בהבנה, תלמד את אותו סי' בש"ע ומג"א ומשנ"ב וילקו"י. כל גמ' שהב"י מזכיר לפתוח בפנים לעיין בגפ"ת, ולחזור להמשך הב"י.

ביום שבת ובמוצאי שבת תקדיש ללימוד ספרי הלכה מגדולי הדורות, כמו רב פעלים, חתם סופר, יתוה דעת חזו"ע וכדו'. ובמדרגה גבוהה יותר תלמד יביע אומר על הסדר סימן אחר סימן, עדיף בחברותא רציני שרוצה לבלוע תורה. והעצה היעוצה לטובתך, ללמוד ביחודה דעת חזו"ע ושאר ספריו של מרן זיע"א וזה יקנה לך ידיעות והיקף בנושאים רבים ומגוונים, ולא להשאיר מצומצמים בכמה מסכתות כדרך חלק קטן מהרמ"ם המצויים בשיבות, שמלבד כמה מסכתות אינם יודעים מימינם ומשמאלם, והם בגדר עמי הארץ ברוב עניני ההלכה, וחבל. ולכן לא תלך בדרך שלהם, אלא תקיף את התורה ככל האפשר בידיעה ובהבנה. וכך תצליח. תלמד הרבה במסילת ישרים וחוסן יהושע, ובאלול שערי תשובה, ותעיין גם באגרת לבן תורה, בפרקים של חיזוק לתורה.

סוד ההצלחה לבן תורה, לשאוף לדעת הרבה. ללמוד בחשק בהבנה וברצף, לא להפסיק באמצע בדיבורים. תלמד שעה ברצף, תפסיק 5 דקות למנוחה, תלמד עוד שעה ברצף, 5 דקות הפסקה, וכן על זה הדרך. וזה הפירוש תורה נקנית במיעוט דברים. תפא"י והגר"א.

כל פעילות ביהמ"ד "תורת מרן"

במספר אחד:

~ 03-313-7547 ~

- לבית ההוראה ~ שלוחה 1
- לכולל הוראה ~ שלוחה 2
- להזמנת הרב ~ שלוחה 3
- לעלונים ~ שלוחה 4
- לשמיעת השיעורים ~ שלוחה 5
- למזכירות ~ שלוחה 0

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון

הרב הראשי לישראל

רצונך להפיץ "אור השבת" באזור מגוריך?/הישיבה?

הצטרף למעגל המנויים

וקבל 50 עלונים X 4 שבועות

תמורת 50 ש"ח בלבד לחורש

- * להקדשת העלון
- * לתרומות, פרסומות
- * ולכל ענייני העלון

חייג בעת: 03-313-7547 ~ שלוחה 4

"תורת מרן"

החיבור החדש והמקיף ביותר על פסקי מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אוצר הלכתי יקר מתגלה בספר החדש "תורת מרן" המכיל מעל 850 עמודים מלאים בתשובות, הסברים והרחבות מעמיקות בתורתו ומשנתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל במגוון נושאים אקטואליים

פרי עמל של שנים מאת הגאון הרב שמעון ללוש שליט"א ראש כולל "חכמת שלמה" אלעד

חובה לכל בן תורה בכלל, ולכל מי שעוסק בהוראת הלכה בפרט הספר כולל ניתוחים מעמיקים של פסקי הלכה ומספק חשיבות לשאלות נפוצות ובידור הלכה מפני קושיות או סתירות בדעתו של מרן פאר הדורות זצ"ל מומלץ בחום על ידי רבנים ומורי הוראה

אל תפספס את ההזדמנות ללמוד ולהבין לעומק את תורתו של מרן הזמן עכשיו, ותעשיר את ידיעותיך

מחיר הספר הוא 50 ש"ח וביומא דהילולא ג' חשוון רק 45 ש"ח בלבד

לרכישה:

- ניתן בנדרים שלום על שם תורת מרן, ולצ"י עבור הספר, כחובת וטלפון
- במזכירות תורת מרן במספר: 03-313-7547 שלוחה 0
- באתר המכירות של "מורשת מרן"

כמו כן ניתן לרכוש במקדש שבאזור מגוריך אצל:

העלון השבוע מוקדש לע"י:

שלום בן חביבה | דייזי בת צ'חלה | שמעון בן מרגלית | אברהם בן בהג'ת (יפה)

ולחבדיל להצלחה ובריאות איתנה ל: שיראל בת תמר

לזיווג הגון בריאות והצלחה ל: עדי מירב בת אורלי

הצלחה בכל מעשי ידיו ל: ערו בו דליה